

การพาณิชย์และบริการกับความมั่นคงแห่งชาติ

* พล.ฯ บุญชนะ อัตถากร*

I. คำนำ

การพาณิชย์และบริการต้องนับว่า มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความมั่นคงแห่งชาติ ทั้งนี้เนื่องจาก การพาณิชย์และบริการมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก โดยเป็นม้าเข้าขัยที่สำคัญที่สุดเบ็ดเตล็ดหนึ่งในการเพิ่มพูนรายได้ประชาชาติ ซึ่งรวมถึงการทำรายได้ให้แก่รัฐ และการยกระดับมาตรฐานการครองราชูปถัมภ์ของประเทศไทยด้วย

รายได้ประชาชาติ หรือมวลผลผลิตภัณฑ์ประชาชาตินั้น อาจจำแนกที่มาออกได้เป็นสามขัน ดังนี้ คือ:-

- (1) การผลิตขั้นต้นหรือขั้นปฐม (primary production) ซึ่งเกี่ยวกับการผลิตพืชผลเกษตรกรรมและวัตถุอุตสาหกรรมต่าง ๆ
- (2) การผลิตขั้นที่สอง (secondary production) ซึ่งเกี่ยวกับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมต่าง ๆ
- (3) การผลิตขั้นที่สาม (tertiary production) ซึ่งเกี่ยวกับการผลิตบริการต่าง ๆ รวมทั้งพาณิชยกรรมด้วย

การผลิตขั้นที่สาม หรือที่เรียกวันง่าย ๆ ว่า การพาณิชย์และบริการนี้เอง ที่มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากในการเพิ่มมวลรวมผลิตภัณฑ์ประชาชาติ ถ้าหากนำบัญชีรายได้ประชาชาติของประเทศไทย ใน พ.ศ. 2511 มาพิจารณาแล้ว จะเห็นได้ว่า มูลค่าของผลิตภัณฑ์ขั้นที่สาม นั้นมูลค่าถึง 46,766.7 ล้านบาท หรือคิดได้ประมาณร้อยละ 41 ของมวลรวมผลิตภัณฑ์ในประเทศไทย (Gross Domestic Product) มูลค่าของการผลิตขั้นที่สามนั้นสามารถแยกแจงออกตามสาขาต่าง ๆ ดังที่ปรากฏในบัญชีรายได้ประชาชาติในปี 2511 ได้ดังนี้

* พล.ฯ บุญชนะ อัตถากร, เนติบัณฑิต (อุปฯ), M.A. (Gov't) Indiana, A.M.B.I.M. (British-Institute of Management), รัฐประศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (ธรรมศาสตร์), LL.D. (Hon.) Indiana, เศรษฐศาสตร์คุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (อุปฯ); ศาสตราจารย์ประจำสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ

(1) การค้าส่งและการค้าปลีก	มีมูลค่า 20,280 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 18.2 ของมวลรวมผลิตภัณฑ์ในประเทศไทย
(2) การขนส่งและคมนาคม	มีมูลค่า 7,523.6 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 6.8 ของมวลรวมผลิตภัณฑ์ในประเทศไทย
(3) การธนาคาร ประกันภัย และธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์	มีมูลค่า 4,053.9 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 3.4 ของมวลรวมผลิตภัณฑ์ในประเทศไทย
(4) การบริหารราชการและป้องกันประเทศไทย	มีมูลค่า 5,265 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 4.5 ของมวลรวมผลิตภัณฑ์ในประเทศไทย
(5) บริการต่าง ๆ	มีมูลค่า 9,644.2 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 8.1 ของมวลรวมผลิตภัณฑ์ในประเทศไทย

จากทัวเดชข้างต้นนี้ จึงเห็นได้ว่า รายได้ประชาชนติดของประเทศไทยนั้น จะเพิ่มขึ้นได้มาก หากการพาณิชย์และบริการของประเทศไทยสามารถขยายตัวออกไปได้ตามลำดับ เพราะรายได้ประชาชนติด ไม่ได้มีที่มาจากการผลิตขึ้นเป็นปัจจุบันแต่จากการผลิตขึ้นที่ส่องเทาหนึ่น แต่ยังได้มาจากการผลิตขึ้นที่สาม ซึ่งมีมูลค่าถึงร้อยละ 41 ของมวลรวมผลิตภัณฑ์ในประเทศไทย ทั้งได้ก่อรากมาแล้ว นอกจากนี้ หากการพาณิชย์และบริการได้ขยายตัวกว้างขวางออกไป ก็จะเป็นการช่วยกระตุนให้มีการเพิ่มการผลิตในชั้นปัจจุบันและขั้นที่สองมากขึ้นไปอีกด้วย ยังจะนำความสำเร็จมาสู่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป

อนึ่ง รัฐบาลได้เดลงนโยบายต่อรัฐสภาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการค้าและบริการ ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตไว้ดังท่อไปนี้.—

“รัฐบาลนัดอย่าว่า การค้าคือหัวใจของความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย และสร้างความสุขสมบูรณ์ให้กับประชาชน ฉะนั้น รัฐบาลจะปฏิบัติการทุกอย่างที่จะส่งเสริมให้การค้าทั้งภายในและภายนอกเป็นไปอย่างราบรื่น เพื่อการนี้ รัฐบาลจะดำเนินการแก้ไขอุปสรรคและวิธีการชนส่งสินค้าจากแหล่งผลิตมาสู่แหล่งบริโภคให้เป็นไปโดยสะดวก สม่ำเสมอ รวดเร็ว และประหยัด รวมทั้งจะรักษาระดับราคาสินค้าที่จำเป็นแก่การครองชีพของประชาชนไว้ในส่วนที่เกี่ยวกับการค้าต่างประเทศนั้น รัฐบาลจะขยายและรักษาตลาดต่างประเทศไว้อย่างมั่นคง และจะดำเนินการแก้ไขอุปกรณ์ที่ประเทศไทยยังเติบโตอยู่ให้ดีขึ้นโดยเร็ว”

จากคำแต่งนโยบายของรัฐบาลถึงก่อตัวข้างต้นนี้ จึงเห็นได้โดยชัดเจนว่ารัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการพาณิชย์และบริการไว้เป็นอย่างมาก ทั้งนี้ เนื่องความมั่นคงแห่งชาติยอมจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยไม่ประสบผลสำเร็จ

II. ความสำคัญของการพัฒนาการค้าและบริการภายในประเทศและต่างประเทศเพื่อสนับสนุนการเกษตรและอุตสาหกรรม

เมื่อมีการผลิตสินค้าขึ้นแล้ว จะเป็นสินค้าขึ้นป้อมหรือสินค้าอุตสาหกรรม ก็ตามหากไม่มีการค้าซึ่งรวมทั้งการ-export เสินค้าเหล่านี้ไปสู่แหล่งบริโภคแล้ว สินค้าที่ผลิตได้ก็จะมีค่าน้อยมาก หรือจะกล่าวว่ามีน้อยหนึ่งก็คือ ถ้าผลิตได้แล้ว ก็ควรจะหาตลาดจำหน่ายได้ และเมื่อมีตลาดรับซื้อสินค้าแล้ว ก็ย่อมจะมีการผลิตเพิ่มขึ้นต่อไป จะนั้น การขยายตลาดการค้าจึงเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งสำหรับการขยายการผลิตต่อไป ซึ่งจะทำให้มีรวมผลิตภัณฑ์ประชาชาติหรือรายได้ประชาชาติได้เพิ่มขึ้นตามลำดับ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์สำคัญอันหนึ่งในการพัฒนาความมั่นคงแห่งชาติ (To expand production is to expand consumption)

อย่างไรก็ได้ การขยายตลาดเพื่อรับซื้อสินค้าและบริการที่ผลิตได้ในประเทศนั้น ไม่จำเป็นต้องมุ่งไปในการขยายตลาดภายในประเทศอย่างเดียวเท่านั้น แต่ควรรวมถึงการขยายตลาดส่องออกไปต่างประเทศอีกด้วย เพราะมีสินค้าหลายชนิดที่ความสามารถผลิตได้ในราคานั้นทุนที่ต่ำกว่าต่างประเทศ และในขณะเดียวกัน ก็มีสินค้าหลายชนิดที่ต่างประเทศผลิตได้ในราคานั้นทุนที่ต่ำกว่าการผลิตในประเทศไทย ซึ่งทำให้เกิดช่องทางในการซื้อขายแลกเปลี่ยนกันได้ จะนั้นหากประเทศไทย ฯ ให้มีการร่วมมือกันในการค้าระหว่างประเทศอย่างจริงจังแล้ว ก็จะทำให้ประชาชนในประเทศไทย ฯ ให้มีมาตรฐานการครองชีพที่สูงขึ้น ในทางทั่งกันข้าง หากทุกประเทศจะทำการผลิตและจำหน่ายสินค้าภายในประเทศของตนเท่านั้น โดยไม่ซื้อจากต่างประเทศ ประชาชนก็จะต้องซื้อสินค้าหลายชนิดในราคากู และโดยที่รายได้ของประชาชนนี้ จำกัด การที่คัยซื้อสินค้าในราคากู ก็จะเป็นอุปสรรคที่บ弈การระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับประเทศไทย ฯ อย่างประเทศไทย เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ การค้าต่างประเทศจึงมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากในการที่จะส่งเสริมให้ประเทศไทย ฯ ได้พัฒนามุ่งไปในการผลิตสินค้าและบริการตามที่ตนมีความต้อง แล้วส่งไปขายแลกเปลี่ยนกัน ก็จะทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น และทำให้การพัฒนาประเทศได้ก้าวหน้าโดยรวดเร็วยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า ในปัจจุบันนี้ประเทศไทยที่ผลิตสินค้าขึ้นปูรุ่นกำลังเสียเปรียบประเทศไทยที่ผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ทั้งนี้ เนื่องจากสินค้าขึ้นปูรุ่นมีมูลค่าต่ำ ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมมีมูลค่าสูง และสินค้าขึ้นปูรุ่นหลายชนิด ก็มีแนวโน้มที่จะลดต่ำลง อันเนื่องมาจากการแข่งขันของวัสดุสัมภาระที่ต่าง ๆ ตลอดจนความต้องการต่ำๆ ในการป้อนโรงงานอุตสาหกรรมก็ได้ลดลง อันเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้วยเหตุนี้ หากประเทศไทยมีความเหมาะสมในการผลิตสินค้าขึ้นปูรุ่น จะพยายามผลิตสินค้าขึ้นทันยุค ที่ยวเพื่อส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ และในขณะเดียวกันสั่งซื้อสินค้าอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่นประเทศไทยและในเมืองไทยไม่สมดุลในการการค้าก็อาจจะเกิดขึ้นได้ ดังที่ได้เกิดขึ้นกับประเทศไทยแล้ว และหากไม่มีการแก้ไขในเรื่องนี้โดยทันท่วงทีแล้ว ในที่สุดเราจะอาจจะไม่มีเงินตราต่างประเทศเหลือเพียงพอสำหรับซื้อสินค้าจากต่างประเทศ โดยเฉพาะสินค้าประเภททุนชีวิตรับผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและเครื่องใช้ไม้สอยต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนความต้องการและความต้องการคืนคืนของประชาชน และในที่สุดมาตรฐานการครองชีพของประชาชนก็จะถูกลดลง

ฉะนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ให้รัฐบาลจะต้องพิจารณาหาทางแก้ไขเรื่องคุณภาพค้าและคุณภาพการชำระเงินให้ครบถ้วน ในระยะสั้นเป็นเศษที่แล้วมา ประเทศไทยมีคุณภาพการค้าขาดดุล ตลอดมา แต่ก็นับว่าเป็นโชคดีที่สุดการชำระเงินยังไม่ขาดดุล อันเนื่องมาจากได้รับการชดเชยจากการช่วยเหลือของต่างประเทศ การกู้ยืมเงินจากต่างประเทศ และรายได้จากการค้าสินค้าจำปา ประมาณ ๕๐๐ ล้านบาท แล้ว และเป็นที่คาดว่าคุณภาพการชำระเงินของประเทศไทยจะขาดดุลมากกว่าเดือนก่อนในปี ๒๕๑๓ นี้ และในปีต่อ ๆ ไปอีกมาก ซึ่งถ้าหากไม่มีการแก้ไขอย่างไรแล้ว ภายในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า ก็จะเป็นอันตรายแก่เสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง

การแก้ไขคุณภาพการค้าขาดดุลนี้ ย่อมไม่สามารถจะทำได้ง่าย ๆ โดยการส่งสินค้าขึ้นปูรุ่นออกให้มากขึ้นตามความต้องการได้ ทั้งนี้ เนื่องจากความต้องการสินค้าประเทศไทยในต่างประเทศ มีจำกัด นอกจากราคา ที่ต้องการต่ำกว่าประเทศไทย ที่ต้องการสินค้าในต่างประเทศ ซึ่งมีความต้องการมากอยู่ในขณะนี้ เช่น ข้าวโพด เป็นต้น ก็มิใช่เป็นสิ่งที่ง่ายที่จะเพิ่มปริมาณการผลิตให้มากขึ้นได้โดยราคาน้ำหนักท่วงที ส่วนการที่จะส่งเสริมการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมส่งออก ก็มิใช่จะกระทำได้ภายใน

ระยะเวลาอันสั้นเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ การแก้ไขคุณภาพร้าวขาดดูส์ให้ได้ทันท่วงที จึงต้องกระทำเป็นสองทางดังนี้คือ.—

- (1) ลดการนำสินค้าที่ไม่จำเป็นเข้าประเทศ
- (2) พยายามหาทางส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตและการส่งออกซึ่งสินค้าเกษตรกรรม วัสดุ ดิบ สินค้าอุตสาหกรรม และสินค้าจำปั้งให้มากขึ้นตามลำดับ

ถ้าหากดำเนินการตามข้อ (1) และข้อ (2) ได้แล้ว ก็เชื่อว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาคุณภาพร้าวขาดดูส์ของเราให้ในไม่ช้า แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายว่า ยังมีผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการตามข้อที่ (1) เพราะคิดว่า การดำเนินการตามข้อ (2) ถูกจะเพียงพอแล้ว

ผู้ที่ได้ศึกษาดิอยู่กับวงการค้าระหว่างประเทศนาน ยอมจะทราบดีว่า การขยายตลาดสินค้าเกษตรกรรมในต่างประเทศ นั้น ไม่ใช่สิ่งที่ทำได้ง่าย ๆ เพราะสินค้าประเภทนี้ ต่างประเทศมักจะให้ความคุ้มครองภายใต้กฎหมาย ทำให้มีตลาดจำกัด และการผลิตก็ยังอาศัยคืนฟ้าขากาเป็นสำคัญอย่างมาก มิใช่จะเพิ่มปริมาณการผลิตได้ง่าย ๆ

ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนว่า หากจะแก้ไขคุณภาพร้าวขาดดูส์แล้ว จะหลีกเลี่ยงการดำเนินการตามมาตรการข้อที่ (1) หาได้ไม่ สำหรับการดำเนินการตามมาตรการข้อ (2) นั้น ก็จำเป็นต้องแก้ไขอุปสรรคซึ่งมีอยู่หลายประการ ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไป

III. ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการพัฒนาการค้าภายในประเทศและต่างประเทศ

ก. ปัญหาการพัฒนาการค้าในประเทศไทย

(1) ปัญหาการคงราคาสินค้าจากฟื้นคืนกลับ

โดยที่มีเกษตรกรเป็นจำนวนมากที่ยังต้องอาศัยสินเชื้อจากพื้นที่ค้าในต่างประเทศและทำไร่ จึงเป็นภารายที่เกษตรกรจะได้รับรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตของตนในราคากลางที่ยุติธรรม นอกจากนี้ ระบบคลาดภัยในประเทศไทยสำหรับสินค้าเกษตรกรรม มักจะทำกันเป็นหลายช่วง พื้นที่ค้าในกลางช่วงแรก จึงมักจะทำการรับซื้อผลผลิตในราคากลางที่ต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะหากผลผลิตเกษตรกรรมหลายชนิดของไทย เช่น ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง และ ปอ เป็นต้น ชื้นอยู่กับความเคลื่อนไหวขึ้นลงของราคากลางโลกเป็นสำคัญ จึงมีราคากลางที่ไม่แน่นอน หากผู้ซื้อช่วงแรก ซื้อในราคากลางที่สูงไปแล้ว อาจมีการขาดทุนได้ง่าย

สำหรับการเก็บเงินนั้น ก็มีความจำเป็นอย่างที่จะต้องเก็บไว้ในด้านการขยายสินเชื่อการเกษตรให้กับชาวช่างยังขึ้นเป็นอันดับแรก ส่วนในด้านการตลาดนั้น รัฐบาลโดยกระทรวงเกษตรฯ จึงกำหนดให้ดำเนินการพัฒนาค้าสินค้าที่ได้รับความนิยม เช่น มีอิฐซ้ายเหลือตัวรับซื้อพูนราคาก่อสร้างที่ไม่ได้รับความนิยม เช่น ห้องน้ำ ห้องนอน ห้องครัว เป็นต้น เพื่อให้มีการประมูลรับซื้อจากผู้ผลิตก่อสร้างที่เป็นมาตรฐาน ตลอดจนได้สนับสนุนในการจัดตั้งคลังสินค้าสาธารณะให้เพียงพอ เพื่อรับฝากพิชิตจากเกษตรกรในต้นฤดู ซึ่งจะเป็นการช่วยให้เกษตรกรสามารถรับเงินกู้ไปใช้จ่ายตามความจำเป็นส่วนหนึ่งก่อน โดยไม่ต้องขายผลผลิตของตนให้หมดไปในทันที ต่อเมื่อราคាបีชผลสูงขึ้นแล้ว จึงทำการจำหน่ายออกไป

(2) ปัญหาการค้าท่อสู่ในมือของคนต่างด้าว

ตามที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า การค้าในประเทศไทย ยังบ�บู่ในมือของคนต่างด้าวเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะชนชาติจีนในประเทศไทย ซึ่งมีวิธีทำการค้าโดยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้เป็นการยากที่คนไทยจะสามารถเข้าถึงตัวอาชีพการค้าแข่งกับคนต่างด้าวได้ และในระยะหลัง ๆ นี้ ชาวต่างด้าวโดยเฉพาะ ญี่ปุ่น ก็ได้เข้ามาทำการค้ามากขึ้นโดยลำบาก

การเก็บเงินเรื่องนี้ รัฐบาลย้อมมีทางที่จะทำได้หลายทาง เช่น (1) การอบรมกฎหมายจำกัดอาชีพคนต่างด้าว (2) การสนับสนุนคนไทยให้ประกอบการค้า โดยการให้เงินกู้ระยะยาวเพื่อทำการค้า และ (3) การให้การศึกษาและอบรมให้คนไทยรู้จักวิธีทำการค้าให้มากขึ้น ซึ่งขณะนี้ กระทรวงเกษตรฯ กำลังดำเนินการและหน่วยราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการยกเว้นกฎหมายจำกัดอาชีพคนต่างด้าว นั้น ก็ทราบว่าได้วางเสร็จเรียบร้อยแล้ว ส่วนในด้านการให้เงินกู้แก่ร้านค้าขยายน้ำดื่มน้ำอัดลม ในประเทศไทยนั้น กระทรวงเกษตรฯ ได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือ โดยจัดหาเงินกู้ระยะยาวและดอกเบี้ยต่ำให้กู้ไปทำทุน ตลอดจนได้ช่วยจัดหาสินค้าต่าง ๆ ป้อนแก่ร้านค้าคนไทย แต่ก็ยังอยู่ในวงจำกัด ซึ่งรัฐบาลจะต้องสนับสนุนให้มีการขยายบริการในด้านนี้ให้กับชาวช่างยังขึ้น นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรฯ กำลังดำเนินการพัฒนาปรับปรุงกิจการของบริษัทจังหวัดให้มีประสิทธิภาพขึ้น ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมการค้าระหว่างคนไทยในต่างจังหวัดให้สามารถขยายตัวขึ้นไปได้ สำหรับการให้การศึกษาและอบรมวิธีทำ

การค้าแก่กันไทยนั้น กระทรวงเศรษฐกิจได้ให้การอบรมอยู่ตลอดมาโดยไม่คิดมูลค่าแต่ ประการใด และกำลังพิจารณาปรับปรุงแนววิธีการฝึกอบรมเพื่อให้ได้ผลมากยิ่งขึ้นกว่าเดิมอีก

อย่างไรก็ตี ใน การแก้ไขปัญหาการค้าที่อยู่ในมือคนต่างด้าว นั้น มีข้อที่น่าสังเกตว่า คน จีนที่ทำการค้าในบ้านจุบัน ส่วนใหญ่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยมาเป็นเวลากว่าสิบปี บุตร หลานคนจีนที่เกิดในประเทศไทยสามารถรับวัฒนธรรมไทยได้โดยง่าย และยังมีการเพ่งงาน ระหว่างคนจีนและคนไทยมากขึ้นตามลำดับ จึงทำให้เชื่อได้ว่า ในระยะยาวบุตรหลานคนจีนที่ เกิดในประเทศไทย ย่อมจะมีโอกาสที่จะเป็นคนไทยได้มากขึ้นตามลำดับ กำไรจากการค้าของคนไทย หล่านี้ ก็ได้ถูกนำไปถงทุนขยายการค้าต่อไปในประเทศไทย ซึ่งย่อมเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของ ประเทศไทยเป็นส่วนรวม ในทางตรงกันข้าม ชาวต่างด้าวอื่นๆ เช่น ญี่ปุ่น เป็นตน ปรากฏว่า ยัง เป็นการยากที่จะเชื่อว่า คนเหล่านี้จะผสานฝ่ายเป็นคนไทยไปได้โดยง่าย การลงทุนในการ ค้าต่างๆ โดยคนไทยเหล่านี้ก็กำลังขยายตัวออกไปมากยิ่งขึ้นตามลำดับ ผลกำไรต่างๆ ย่อมจะถูก ส่งกลับออกไปนอกประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่ จึงเป็นเรื่องที่จะต้องเฝ้าดูโดยใกล้ชิดและหาทางแก้ไข ต่อไปให้ทันท่วงที

(3) ปัญหาเกี่ยวกับบริการในด้านการขนส่งและคมนาคม

การดำเนินกิจการค้าให้มีประสิทธิภาพ นั้น ย่อมต้องอาศัยสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกต่างๆ โดยเฉพาะในด้านการขนส่งและคมนาคม ซึ่งในบ้านจุบันนี้ จะเห็นได้ง่ายๆ ว่า แม้แต่ระบบสื่อสารของเรายังไม่สามารถที่จะขยายให้เพียงพอ กับความต้องการของธุรกิจ ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โทรศัพท์ ซึ่งยังขาดแคลนอยู่เป็นอย่างมาก นอกจากนั้น อัตราค่าบริการในด้าน การขนส่งทางบกยังสูงอยู่มาก ทำให้ต้นทุนสินค้ามีราคาแพงกว่าที่จำเป็น ฉะนั้น ทางราชการ จึงจำเป็นต้องรับรู้เรื่องปรับปรุงบริการการขนส่งและคมนาคมให้ดีขึ้น ซึ่งรวมถือถึงการสร้าง ถนนหนทาง และสาธารณูปการต่างๆ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้กิจการค้าได้สามารถดำเนินไปโดยมี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้ในอนาคต

(4) ปัญหาเกี่ยวกับความน่าสนใจของกิจการธนาคารและประกันภัย

โดยที่การค้าต้องอาศัยบริการของธนาคาร ตลอดจนการประกันภัยสินค้าและ อสังหาริมทรัพย์ต่างๆ หากกิจการในด้านการธนาคารและประกันภัยมีความน่าสนใจ ก็จะเป็นการ นำความสะดวกให้การค้าได้ขยายตัวออกไปได้อย่างราบรื่น อย่างไรก็การดำเนินกิจการ ธนาคารหรือกิจการประกันภัยภายในประเทศไทยผ่านมาหนึ่น ปรากฏว่า ฐานะการเงินของธนาคาร

บางธนาคารลดจนบริษัทประกันภัยบางบริษัทไม่ค่อยตื่นัก ด้วยเหตุนี้ ทางราชการจึงห้องค่ายความคุ้มให้ธนาคารและบริษัทประกันภัย ให้ดำเนินกิจกรรมระเบียนข้อบังคับของกฎหมายโดย เก่งกรัด สำหรับการควบคุมกิจกรรมบริษัทประกันภัย นั้น นับว่าอยู่ในระยะที่ล้าหลัง อันเนื่อง มาจากกฎหมายควบคุมกิจกรรมประกันภัยเพิ่งประกาศออกใช้เมื่อปี 2510 การดำเนินการของ กิจกรรมบริษัทประกันภัยที่แล้ว ๆ มา ยังมีข้อบกพร่องอยู่มาก ในระยะนี้ จึงห้องมีการค่อย กระตุนเทือน และชักนำให้บริษัทต่าง ๆ ได้ดำเนินกิจการให้มั่นคงยิ่งขึ้น

๖. บัญหาการพัฒนาการค้าต่างประเทศ

สินค้าไทยหลายชนิด ซึ่งรวมทั้งสินค้าเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม มีความสามารถ พัฒนาสูง และคุณภาพไม่ต่ำกว่าที่ควร ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งที่การส่งไปจำหน่ายยังต้องทำ ประเทศ จะนั้น จึงควรจะได้สนับสนุนให้มีการผลิตทันทุนการผลิตให้ถูกต้อง ตลอดจนปรับปรุง คุณภาพของสินค้าให้ดีขึ้นโดยสำคัญ นอกจากนั้น ยังมีบัญหาเกี่ยวเนื่องอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นต้องได้ รับการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นด้วย เช่น บัญหาเกี่ยวกับการขนส่งทางทะเล บัญหาเกี่ยวกับเงินทุน บัญหาเกี่ยวกับระบบภาษีอากรและพิธีการในการส่งออก เป็นทั้ง

จะนั้น เพื่อที่จะสรุปให้เห็นถึงบัญหาสำคัญต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการค้า สินค้าไทยในต่างประเทศ ตลอดจนมาตรการที่สำคัญ ๆ ที่ควรจะได้นำมาใช้แก่บัญหาเหล่านั้น ซึ่งกระทรวงเศรษฐการและหน่วยราชการต่าง ๆ ก็ได้พยายามรับเรื่องดำเนินการอยู่แล้ว จึงขอแยก บัญหาต่าง ๆ ให้เห็นโดยชัดแจ้ง ดังต่อไปนี้:-

(1) บัญหาเกี่ยวกับคุณภาพของสินค้า

(1.1) สินค้าข้าวออกของไทยส่วนใหญ่เป็นพืชผลทางเกษตรชั้น โดยสภาพแล้ว เป็นสินค้าที่ยากที่จะจัดแบ่งประเภทและคุณภาพให้สม่ำเสมอเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ คุณภาพ ของสินค้าอาจแตกต่างไปแต่ละปีตามสภาพของดินฟ้าอากาศ และยังไม่มีเครื่องใช้ในการที่จะ จัดแยกคุณภาพของสินค้าได้โดยถูกต้องและประยุต์ จึงห้องอาศัยการตัดสินค้าด้วยความรู้และ ความชำนาญของบุคคล ซึ่งอาจมีการผิดพลาดได้ง่าย

(1.2) การปลอมปนคุณภาพของสินค้า โดยความตั้งใจของผู้ผลิตหรือผู้ค้า กันนี้ เพื่อหวังผลกำไร

(1.3) การผลิตยังไม่ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะสินค้าอุตสาหกรรมบางชนิด ซึ่ง ยังใช้เครื่องจักรที่ล้าสมัย ขาดเทคโนโลยีในการผลิตและการควบคุมคุณภาพ (quality control) ที่

ถูกต้อง สินค้าที่ผลิตขึ้นจึงขาดลักษณะความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (uniformity) ทำให้ผู้ซื้อขาดความเชื่อถือ

ฉะนั้น จึงควรจะได้ดำเนินมาตรการแก้ไขดังท่อไปนี้คือ.—

(ก) สนับสนุนให้มีการพิจารณานำเครื่องมือตรวจสอบคุณภาพที่กันสมัยมาใช้แทนวิธีการตรวจสอบด้วยสายตา ซึ่งต้องอาศัยความชำนาญของผู้ตรวจสอบเป็นสำคัญ

(ข) สนับสนุนให้มีการซื้อขายสินค้าตามมาตรฐานที่กำหนดขึ้นเป็นชั้น (grade) ทางๆ แทนที่จะซื้อขายกันโดยกำหนดมาตรฐานเฉลี่ย (fair average quality) เท่านั้นที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ตลอดจนให้มีการทบทวนแก้ไขมาตรฐานสินค้าเป็นประจำ ทั้งนี้ เพื่อให้มาตรฐานสินค้าไทยทัดเทียมกับสินค้าชนิดเดียวกันของต่างประเทศ

(ก) กำหนดโทษและความรับผิดชอบของผู้ตรวจสอบสินค้า และผู้ผลิตหรือผู้ค้าที่มีเจตนาปลอมปนคุณภาพสินค้าให้สูงขึ้น

(ง) สนับสนุนให้มีการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมตามมาตรฐานที่ได้กำหนดขึ้นแล้วให้กว้างขวาง ตลอดจนหาทางป้องกันมิให้มีการนำเครื่องจักรใช้แล้วที่ล้าสมัย เข้ามาผลิตสินค้าอุตสาหกรรม อันจะทำให้คุณภาพของสินค้าที่ผลิตได้ดีและคงทนสูง เกิดภาระในการที่จะหาทางระบายออกไปจำหน่ายต่างประเทศ

(2) ปัญหาเกี่ยวกับการขนส่ง

(2.1) โดยที่พิชผลทางเกษตรเป็นสินค้าที่เปลืองเนื้อที่หรือมีน้ำหนักมาก การขายแต่ละครั้ง นั้น ถ้าขายได้น้อยก็จะไม่พอคุ้มกับค่าขนส่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าหากต้องส่งไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศที่อยู่ห่างไกลจากประเทศไทยมาก นอยจากนั้น วิธีการในการขนส่งไม่ทันสมัย สินค้าจากแหล่งผลิตต้องทำการขนถ่ายและเปลี่ยนพาหนะในการขนส่งหลายท่อ ก่อให้เพิ่มภาระในการขนส่งมาก

(2.2) สินค้าข้าอกของไทยส่วนใหญ่ส่งออกทางท่ากรุงเทพฯ เรือเข้ามารับสินค้าไม่สะดวก บริเวณท่าเรือคับแคบ ไม่มีกลังสินค้าสำหรับเก็บสินค้าเพื่อตั้งออกไปได้เพียงพอ เรือต้องเสียเวลารอคอยในการขนถ่ายสินค้า บริษัทเรือมักจะยกข้ออ้างที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในระหว่างรอคอยเป็นเหตุผลในการเพิ่มค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายท่อง ฯ อันสืบเนื่องมาจากบริการของท่าเรือไม่สะดวกที่บริษัทเรือต้องจ่ายนี้ มักจะถูกผลักให้เป็นภาระของผู้ส่งออกเป็นส่วนใหญ่

(2.3) โดยที่การส่งสินค้าออกของไทยต้องอาศัยบริการเรือของต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ และสามารถเดินเรือระหว่างประเทศส่วนใหญ่ก็ได้รวมกลุ่มกัน ซึ่งเรียกว่า ชุมรมเรือและขยายบริการในลักษณะผู้นำออกให้ต้องใช้บริการขนส่งของน้ำเรือที่กักไว้ (deferred rebate) เป็นเครื่องมือผูกมัดผู้ส่งออกให้ต้องใช้บริการขนส่งของน้ำเรือที่เป็นมาตรฐานของตน และกำหนดอัตราที่ต่างจากส่วนที่เหลือ โดยไม่คำนึงถึงความคิดเห็นของผู้ส่งของหรือของรัฐบาล ฉะนั้นจึงเป็นการยากที่จะส่งเสริมให้มีการดำเนินการทางเศรษฐกิจไปในตลาดต่างประเทศมากยิ่งขึ้น ในเมื่อชุมรมเรือได้ขึ้นค่าระหว่างเรือให้สูงขึ้นตามลำดับ โดยอ้างว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินเรือได้สูงขึ้น

ฉะนั้น จึงควรที่จะได้ดำเนินมาตรการแก้ไขดังที่ไปนี้:-

(ก) ปรับปรุงวิธีการขนส่งให้ทันสมัย ด้วยการใช้บริการที่ขนส่งที่ทันสมัยแทนที่จะใช้รถคน เช่น การจัดตั้งไซโล (silos) เพื่อให้มีการขนส่งสินค้าเกษตรแบบไม่ต้องบรรจุภัณฑ์ (bulk handling) ลดอัตราส่วนส่งเสริมให้มีการส่งสินค้าไปต่างประเทศแบบบรรจุภัณฑ์ (containerization) และพัฒนาปรับปรุงวิธีการขนส่งให้มีการขนถ่ายสินค้าน้อยครั้ง

(ข) ปรับปรุงการทำเรือและสถานที่ที่จะทำการขนถ่ายสินค้าลงเรือให้สูง เพื่อให้การขนส่งสินค้าเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และประหยัด

(ก) จัดตั้งสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือ (Shippers' Council) เพื่อให้กำหนดที่เจรจาต่อรอง กับชุมรมเรือ ทั้งนี้ โดยรัฐบาลให้ความช่วยเหลือด้วยการลงทุนในงานเกี่ยวกับการศึกษาวิจัย นักวิชาชีวภาพ ฯ ที่เกี่ยวกับการทำเรือและบริการขนส่งทางเรือ ตลอดจนขอรับอนุญาตเพื่อป้องกัน การผูกขาดของชุมรมเรือ

(ง) สนับสนุนการจัดตั้งพาณิชย์น้ำของชาติขึ้น เพื่อให้มีเรือไทยรับทำ การขนส่งสินค้า เยง เมื่อกำหนดว่าด้วยการต่อรองกับชุมรมเรืออีกทางหนึ่งด้วย ทั้งนี้ต้องเป็นก่อสร้างของ กฎหมายหรือวางแผนเป็นข้อบังคับ ซึ่งรวมทั้งการใช้มาตรการทางภาษี ที่จะก่อให้มีผลให้มี การใช้บริการเรือไทยในการบรรทุกสินค้าให้มากขึ้น

(3) ปัจจัยเกี่ยวกับระบบภาษีอากรและพัช่องส่งออก

ระบบภาษีการค้าทางอย่างยังคงอยู่ ที่เปิดโอกาสให้มีการหลีกเลี่ยงได้ เช่น การเก็บภาษีการค้าข้าวอ้อยละ 3.8 จากโวงต์ นั้น ทำให้พ่อค้าส่งข้าวออกที่มีเจตนาทุจริต

สามารถขยายข้าวไปต่างประเทศด้วยการตั้งรากผู้ส่งออกที่สุจิตร เพื่อจะสามารถหลีกเลี่ยงภาษีการค้าที่เก็บต้นทาง นอกจานนี้ ระบบภาษีอากรบางอย่างก็เป็นภาระแก่ผู้ส่งออกมาก เช่น การเก็บภาษีการค้าร้อยละ 2.2 ของมูลค่าสินค้าส่งออกทุกชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับสินค้าคุณภาพรวม นั้น ซึ่งมักจะมีพันธุกรรมผลิตค่อนข้างสูงอยู่แล้ว เมื่อต้องเสียอากรเข้าสำหรับวัสดุคง ตลอดจนภาษีการค้าแล้ว ก็จะทำให้คันถุงในการส่งออกสูงมากขึ้นไปอีก ถึงแม้ในปัจจุบันจะมีกฎหมายอนุญาตให้จ่ายอากรวัสดุคงคืน 7 ส่วน 8 ของอากรเข้าที่ชำระไปทั้งหมด แต่การขอคืนอากรก็ต้องใช้เวลาสามาถ และมีคืนให้ทั้งหมด 100 เปอร์เซ็นต์ ส่วนระเบียบพิธีการทางศุลกากรเกี่ยวกับการส่งสินค้าออกนั้น ก็ควรจะได้รับการพิจารณาปรับปรุงให้ง่ายเข้า แห่งนี้เพื่อลดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ใน การส่งออกให้ลดลง

ฉะนั้น จึงควรจะได้ดำเนินมาตรการแก้ไข ดังต่อไปนี้.-

(ก) ปรับปรุงวิธีการเก็บภาษีอากร โดยพิจารณาในแง่ความสะดวกและความเร่งด่วนของผู้เสียภาษีให้มากขึ้น เช่น การเก็บภาษีการค้าข้าว หากจะจัดเก็บจากปลายทาง คือเก็บจากผู้ส่งออกพร้อมกันหมดในขณะที่เสียอากรข้อออก ณ ท่านศุลกากร แล้ว ก็จะทำให้ผู้ส่งออกหลีกเลี่ยงภาษีการค้าได้ยาก

(ข) การคืนภาษีการเข้าสำหรับวัสดุคงที่นำมาใช้ในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกนั้น ควรจะให้คืนทั้ง 100 เปอร์เซ็นต์ และกำหนดระเบียบปฏิบัติให้ง่ายขึ้น

(ก) พิธีการเกี่ยวกับการลดทะเบียนและการขออนุญาตส่งออก ตลอดจนพิธีการทางศุลกากร ควรจะได้ปรับปรุงให้ง่ายเข้า โดยไม่ให้มีระเบียบข้อบังคับมากเกินไป (red tape)

(4) ปัญหาเกี่ยวกับผู้ส่งออกที่ขาดความรับผิดชอบในทางการค้า

โดยที่ผู้ทำการค้าข้ออภิมหาอำนาจมีจำนวนมากรายตัวยกัน มีการเก่งแย่งกันขายกันมาก ทำให้มีผู้ส่งออกบางรายเข้ามาทำการค้าโดยมีเจตนาทุจริต เช่น ปลอมแปลงคุณภาพ ส่งสินค้าไม่ถูกต้องตามสัญญา หลอกเลี้ยงภาษี ฯลฯ เป็นผลให้ผู้ที่ต้องการจะทำการค้าโดยสุจริตทำการค้าแข่งขันสูญไปได้ ก็ต้องหันไปใช้วิธีการทุจริตบ้าง ดังจะเห็นได้ว่า เมื่อปรากฏว่า ชื่อเสียงของบริษัทที่ดีขึ้นเสียไป ก็เลิกกิจการ ตั้งร้านขึ้นมาใหม่ โดยผู้ประกอบการคนเดียวกันหรือกลุ่มเดียวกัน ทำให้ผู้ซื้อในต่างประเทศขาดความเชื่อถือในผู้ส่งออกของไทยโดยส่วนรวม

ฉะนั้น จึงควรที่จะได้ดำเนินมาตรการแก้ไขดังต่อไปนี้.-

(ก) ควรจะได้มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้ส่งออก เพื่อความมุ่งหมายที่จะอนุญาตให้ เนเพาะบริษัทห้างร้านที่มีความรับผิดชอบ และหลักฐานดีเท่านั้น เป็นผู้ทำการค้าข้อออก ทั้งนี้ อาจจะระบุเกี่ยวกับรูปของธุรกิจที่จัดตั้งขึ้น เช่น เป็นบริษัทจำกัดที่มีเงินทุนมากพอที่จะดำเนิน ธุรกิจได้อย่างมั่นคงเท่านั้นที่จะเป็นผู้ทำการค้าข้อออกได้ และยังควรจะได้มีการกำหนดให้ผู้ ซื้อขาย หรือผู้มีส่วนในการบริหารงานของบริษัท มีส่วนในการรับผิดชอบในการกระทำการ มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้

(ข) ควรกำหนดให้ผู้ส่งสินค้าออกความเงินประกันจำนวนหนึ่งไว้กับทางการ (performance bond) เพื่อเป็นหลักประกันในการดำเนินงานของธุรกิจนั้น

(ก) สนับสนุนให้ผู้ส่งออกรวมกันจัดตั้งขึ้นเป็นสมาคมการค้า เพื่อให้สมาคมช่วยดูแล 庇护ดูองการดำเนินงาน รวมทั้งการร่วมมือช่วยเหลือกันระหว่างสมาชิกของสมาคม

(๕) บัญหาเกี่ยวกับเงินทุน

ผู้ส่งสินค้าออกส่วนมากมีเงินทุนจำกัด จึงต้องทำการค้าในลักษณะที่ต้องเสีย ท่อรากสินค้าที่ขึ้นลงมาก การขายสินค้าไปต่างประเทศจึงมักเป็นไปในรูปที่มีการทำสัญญาขาย สินค้าให้ต่างประเทศก่อน แล้วจึงมาหาซื้อสินค้าภายใต้ประเทศเพื่อส่งออกตามสัญญาภายหลัง หากว่าราคасินค้าภายในประเทศขึ้นไปสูงกว่าราคาน้ำที่ได้ทำสัญญาขายไว้ ผู้ค้าเหล่านี้ก็จะลดทิ้ง สัญญา เพราะถ้าส่งสินค้าไปก็จะขาดทุนมาก ถึงแม้จะยอมเสียค่าปรับก็ตาม ทำให้ต่างประเทศ ขาดความเชื่อถือในการค้ากับผู้ส่งออกของไทย

ฉะนั้น จึงควรที่จะได้ดำเนินมาตรการแก้ไขดังต่อไปนี้—

(ก) ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยช่วยเหลือให้ผู้ส่งสินค้าออก สามารถกู้ยืมเงินจาก ธนาคารพาณิชย์เพื่อใช้ในการส่งสินค้าออก โดยเดียดตอกเบี้ยในอัตราที่เป็นพิเศษ

(ข) ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรับซื้อช่วงส่วนตัวสัญญาใช้เงินของผู้ส่งออกที่ได้รับ เลกเตอร์ออฟเครดิตจากผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยคิดตอกเบี้ยในอัตราที่เป็นพิเศษ

(ก) ควรให้มีการพิจารณาให้สินเชื่อในการส่งออก (export credit) แก่ผู้ส่งสินค้าออก ที่ขายสินค้าด้วยเงินเชื่อ โดยคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำ นอกจากนี้ รัฐบาลหรือธนาคารพาณิชย์อาจ จะช่วยเหลือสนับสนุนการส่งสินค้าออกด้วยวิธีการให้ประกันการขายสินค้า (export insurance) ไปต่างประเทศ รวมทั้งการให้โอกาสผู้ส่งสินค้าออกได้เบิกเงินค่าสินค้าไปได้ก่อน โดยจ่าย ดอกเบี้ยในอัตราต่ำ

(๖) ปัจจัยเกี่ยวกับการอ่านวิเคราะห์ทางการตลาด

การส่งเสริมให้มีการส่งสินค้าออกไปต่างประเทศมากยิ่งขึ้นนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ขายสินค้าในประเทศไทย ต้องทราบถึงความต้องการของตลาดต่างประเทศโดยละเอียดพอสมควร ซึ่งในปัจจุบัน ยังปรากฏว่า ผู้ขายในประเทศไทยยังขาดข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับความต้องการของตลาดต่างประเทศ นักจากนั้น ผู้ซื้อในต่างประเทศก็ยังขาดความรู้เกี่ยวกับสินค้าที่ประเทศไทยสามารถผลิตและส่งไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศได้

ฉะนั้น เพื่อช่วยเผยแพร่สินค้าและบริการเกี่ยวกับการส่งออก จึงควรจะได้ดำเนินมาตรการดังต่อไปนี้:-

(6.1) จัดให้มีการวิจัยตลาด เพื่อจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับตลาดต่างประเทศ ส่งให้หน่วยงานหรือผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้องพิจารณาประกอบการที่จะส่งสินค้าไปขายยังตลาดต่างประเทศ

(6.2) สนับสนุนการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่องค์การจำหน่ายสินค้าไทยในต่างประเทศ

(6.3) จัดตั้งศูนย์การค้า (Trade Centre) ขึ้นตามเมืองใหญ่ ๆ ในต่างประเทศ อันเป็นแหล่งกลางสำคัญเพื่อเผยแพร่สินค้าและการค้าของไทย หน้าที่สำคัญของศูนย์ก็คือ (ก) ใช้เป็นที่แสดงสินค้า (trade exhibition) เป็นคราว ๆ ไป โดยจัดให้ผู้ซื้อในต่างประเทศได้พบปะเจรจา กับผู้ขายสินค้าของไทยในขณะที่ทำการแสดงสินค้า (ข) ให้ทำหน้าที่เป็นสื่อเชื่อมโยงระหว่างผู้ซื้อในต่างประเทศกับผู้จำหน่ายสินค้าในประเทศไทย ทั้งการบูรณาภิญญา ข้อมูลทางการค้าและเศรษฐกิจของประเทศไทยแก่นักธุรกิจในต่างประเทศ ที่สนใจจะติดต่อกับการค้ากับประเทศไทย และ (ค) ให้มีหน้าที่เป็นผู้วิจัยตลาดในต่างประเทศ เพื่อจะได้ทราบถึงความต้องการของตลาดต่างประเทศในสินค้าประเภทต่าง ๆ ที่จะสามารถส่งเสริมให้เป็นสินค้าออกของไทยไปยังตลาดต่างประเทศได้

(6.4) สนับสนุนการจัดส่งคณะผู้แทนการค้า (Trade Missions) ไปเยือนต่างประเทศเป็นครั้งคราว เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่และหาตลาดให้แก่สินค้าไทย รวมทั้งการเชื่อมสัมพันธ์ทางการค้ากับประเทศไทยไปเยือน

(7) บัญหาเกี่ยวกับการซักกัดและกีดกันของต่างประเทศในการซื้อสินค้าไทย

รัฐบาลต่างประเทศนักจะมีนโยบายในการจำกัดสินค้าเข้าด้วยวิธีการทาง ๆ เพื่อเป็นการคุ้มกันอุตสาหกรรมภายในประเทศ ตลาดคนเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเจรจาต่อรองซื้อขายสินค้ากับต่างประเทศ ซึ่งพอยกให้เห็นเป็นตัวอย่างได้ดังต่อไปนี้.—

(7.1) การจำกัดปริมาณนำเข้า อาจเห็นได้จากตัวอย่างที่ญี่ปุ่นจำกัดโควต้าการนำเข้าสินค้าประเภท กําเนิด เพื่อให้ความคุ้มครองแก่เมืองที่ผลิตได้ในประเทศไทย

(7.2) การผูกขาดการซื้อสินค้าขององค์การของรัฐ ยาจ เห็นได้จากกรณีของการซื้อข้าวของอินเดีย ซึ่งรักโดย Food Corporation of India แต่ผู้เดียว องค์การนี้ได้ซื้อข้าวจากอียิปต์ และพม่า มากกว่าซื้อจากประเทศไทย เพราะมีข้อตกลงที่จะให้อียิปต์ และพม่าซื้อสินค้าจากอินเดีย เป็นการแลกเปลี่ยนกัน

(7.3) การตั้งกำแพงภาษี หรือการเก็บอากรพิเศษ เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายใน เช่น ในกรณีของยาสูบคลาตร่วมยุโรปได้เก็บอากรพิเศษสำหรับมันสำปะหลังที่นำเข้าประเทศเพื่อใช้เลี้ยงสัตว์ งาน เพื่อคุ้มครองการผลิตข้าวนาร์เดย์ภายในประเทศ ซึ่งใช้เป็นอาหารเลี้ยงสัตว์ เช่นเดียวกัน

นอกจากบัญชาเกี่ยวกับการกีดกันในการซื้อสินค้าแล้ว รัฐบาลต่างประเทศยังได้มีนโยบายในการระงับสินค้าเหลือใช้ของตนโดยเด็ดขาด ด้วยวิธีการให้เงินสนับสนุนการส่งออก ตลอดจนให้เป็นอาหารช่วยเหลือไทยไม่คิดมูลค่า หรือรับชำระเป็นเงินตราของประเทศไทย ผู้รับความช่วยเหลือ ทึ่งท่าให้การขยายข้าวของไทยดำเนินไปด้วยความยากลำบากยิ่ง เพราะด้วยเชิงการแข่งขันการขายข้าวอย่างไม่เป็นธรรม

ทั้งหมดดังกล่าวข้างต้นนี้ กระทำการซึ่งให้ดำเนินการแก้ไขบัญหาต่างๆ เหล่านี้ ด้วยการเจรจากับรัฐบาลต่างประเทศ ซึ่งเป็นไปด้วยความยากลำบากแต่ก็ได้ประสบผลสำเร็จมาบ้างแล้ว เช่น ในกรณีการเจรจา กับญี่ปุ่น และกระทำการจะไม่ละทิ้งความพยายามที่จะทำการเจรจากับประเทศไทยต่อไป แต่ยังคงพยายามเรื่องขึ้นร้องเรียนในที่ประชุมระหว่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถจัดตุ้นปรารคร่วมๆ ทั้งกล่าวให้ได้ผลอย่างดีที่สุด

อนึ่ง นอกจากบัญชาติ ฯ แล้ว ก็ยังมีการขยายการค้าพิชผลเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ซึ่งจะต้องได้รับการแก้ไขอย่างรุนแรงค่าน้ำดังที่ได้

กล่าวมาพอสั้นๆแล้ว นั้น การส่งเสริมการค้าจำเป็น เช่น การท่องเที่ยว การจัดตั้งเขตปลอดภาษีเพื่อเปรียบสินค้าส่งออก การสนับสนุนให้กับวิการการประกันภัยสินค้า และวิการเรือเดินสมุทรไทย ก็ควรจะได้รับการส่งเสริมให้มากยิ่งขึ้น เพราะการค้าบริการเหล่านี้จะช่วยให้ประเทศไทยได้รับเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้นให้อีกมาก ทั้งนี้ ควรจะได้มีการร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยงานของราชการ และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้นกว่าในปัจจุบัน ทั้งอย่างของการขอกำกับการประสานงานที่ดีอาจเห็นได้จาก การห้ามสหกิจกิจของสหรัฐอเมริกา ซึ่งนำห้ามการเมริกันในเวียดนามมาพักผ่อนในประเทศไทยระยะหนึ่ง ซึ่งทำให้ประเทศไทยรายได้เงินตราต่างประเทศไปเป็นอันมาก เป็นต้น

IV. การควบคุมการนำสินค้าเข้าและสินค้าออก

การทบทวนกฎหมายให้อำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมการส่งออกไปนอกและนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง พ.ศ. 2482 เพื่อควบคุมการนำสินค้าเข้าและส่งสินค้าออก ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ที่อาจแยกออกให้เห็นได้โดยง่ายดังต่อไปนี้.—

ก. การควบคุมการนำสินค้าเข้า

(1) เพื่อคุ้มครองอุดตสาหกรรมและการผลิตสินค้าในประเทศไทย สินค้าที่อยู่ในข่ายควบคุมตามวัตถุประสงค์ข้อนี้ได้แก่ แพร่ ชาใบ และชาแหง สิงห์ที่เป็นผ้าฝ้าย ผ้าพับ และเป็นผ้าม้วนที่ไม่ใหม่แท้ร้อยละ 50 ขึ้นไป กาแฟ บุหรี่แอมโมเนียมชัลเฟต บุหรี่เรียว บุหรี่แคลเซียมแอมโมเนียมในเกรท และแอมโมเนียมชัลเฟตในเกรท หรือแอมโมเนียมชัลฟ์ในเกรท และแอมโมเนียมในเกรท บุหรี่เคมีผสมที่มีชาตุในโตรเจน เฉพาะที่มีฟอสฟอริคแอดซิค (P_2O_5) หรือโปแตส (K_2O) รวมอยู่ด้วยทั้งกว่าร้อยละ 6 น้ำตาลทรายทุกชนิด ร่วมกระดาษ โครงรั่มกระดาษและกระดาษสำหรับทำรั่ม สมุดนักเรียน กระดาษไข้วัว พริกไทยทุกชนิด ถุงผ้าดิบสำเร็จรูปขนาดต่าง ๆ ที่บุกเปลว ถังเหล็กเปล่าขนาดความจุ 200 ลิตร ถุงน้ำดื่มที่มีน้ำหนักเส้นละเกินกว่า 6 ก.ก. แต่ไม่เกิน 8 ก.ก. และที่มีน้ำหนักเส้นละเกินกว่า 30 ก.ก. แต่ไม่เกิน 39 ก.ก.

สำหรับชา ผู้นำชาจากต่างประเทศเข้า ถ้าเป็นชาผงจะต้องซื้อชาที่ผลิตในประเทศไทยร้อยละ 30 ของชาที่นำเข้า ถ้าเป็นชาใบชือร้อยละ 25 ส่วนกาแฟ ผู้นำกาแฟเข้าจะต้องซื้อกาแฟที่ผลิตในประเทศไทยร้อยละ 15 ของกาแฟที่นำเข้า

(2) เพื่อป้องกันการนำสินค้าเสื่อมคุณภาพหรือไม่ได้มาตรฐานเข้าประเทศ สินค้าที่อยู่ในข่ายควบคุมตามวัตถุประสงค์ข้อนี้ได้แก่ เครื่องสืบ查ชนิดกลบเป็นรำข้าว ซึ่งเป็นเครื่องสืบ查ไม่ได้คุณภาพตามมาตรฐาน และรถยนต์ใช้แล้ว ซึ่งได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การนำรถยนต์ใช้แล้วเข้ามาเพื่อการค้าไม่เป็นผลดีต่อคุณภาพและประโยชน์ส่วนรวม

(3) เพื่อเหตุผลทางการเมือง สินค้าที่อยู่ในข่ายควบคุมตามวัตถุประสงค์ข้อนี้ได้แก่ ทองคำ ซึ่งหมายถึงแร่ทองคำและเนื้อทองคำไม่ว่าจะเป็นแท่ง ก้อนแผ่น หรือรูปอื่น หรือผสมกับสิ่งอื่น แต่ไม่หมายความรวมถึงเครื่องรูปพรรณทองคำ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการประดับร่างกาย หลักเกณฑ์การควบคุมเป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการคลัง และกระทรวงการคลังเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

(4) เพื่อเหตุผลทางอนามัย สินค้าที่อยู่ในข่ายควบคุมตามวัตถุประสงค์ข้อนี้ได้แก่ น้ำยาเคมีชีวภาพและยาไวรัส และอะซิตอลิคลอร์ไรด์ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โดย ภาชนะกระเบื้องเคลือบที่ใช้บรรจุอาหารบริโภคที่อาจมีตะกั่วและสารออกมายังมากเกินกว่า 2 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม 1 ลิตร ทั้งนี้ เพื่อบังกันภัยจากเกิดแก่สาธารณชน และ กรณีชั้นคลาฟิคและเกลือของกรณีชั้นคลาฟิคทุกชนิดทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการสาธารณสุข

(5) เพื่อเหตุผลเกี่ยวกับความปลอดภัย สินค้าที่อยู่ในข่ายควบคุมตามวัตถุประสงค์ข้อนี้ได้แก่ หนังสือพิมพ์เก่า ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการนำสินค้ามีค่าและเอกสารซุกซ่อน หลบหนีภาษี และนำเข้ามาก่อความเสื่อมเสีย ลักษณะของหนังสือพิมพ์และภาพพยนตร์ซึ่งผลิตหรือมีกำเนิดในประเทศไทยจีนคอมมิวนิสต์หรือนำเข้ามาจากประเทศไทยจีนคอมมิวนิสต์ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการเผยแพร่ ลักษณะของหนังสือพิมพ์ และไม้บรรทัดชนิดที่มีมีดประกอบอยู่กับไม้บรรทัด ทั้งนี้เพื่อบังกันภัยจากเกิดแก่สาธารณชน

(6) เพื่อเหตุผลทางการเมือง สินค้าที่อยู่ในข่ายควบคุมตามวัตถุประสงค์ข้อนี้ได้แก่ สินค้าที่ผลิตในประเทศไทยจีนคอมมิวนิสต์ หรือซึ่งนำเข้ามาจากประเทศไทยจีนคอมมิวนิสต์ ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้ประเทศไทยจีนคอมมิวนิสต์ใช้การค้าเป็นเครื่องมือทางการเมือง และสินค้าที่มาจากหรือมีกำเนิดจากประเทศไทยจีนคอมมิวนิสต์ ทั้งนี้เป็นการปฏิบัติตามคิของสหประชาชาติ

(7) เพื่อเหตุผลอย่างอื่น สินค้าที่อยู่ในข่ายควบคุมตามวัตถุประสงค์ข้อนี้ได้แก่ เหรียญโลหะผสมทองขาวหรือทองขาวที่มีลักษณะ ขนาด น้ำหนัก และส่วนผสมไม่ต้อง

หรือลูกข้าปน์ชนิดราคานี้บาท ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการจดจำแปลงหรือขูบาก สินแร่ วุลฟ์เรม สินแร่ตีบุก และโลหะตีบุก ไม่ว่าจะนำเข้ามาในรูปลักษณะใด ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการหลบหลีกส่งแร่ที่ซุกไว้ภายในประเทศไป โภชนาถว่านำมาจากต่างประเทศ ไม่จะ ไม่เปรียบเท่ากับในลักษณะดังที่ไปนี้ (ก) มีหลักฐานการอนุญาตให้ส่งออก หรือมีใบรับรองแสดงถึงกำเนิดของประเทศไทยที่ส่งออก และ (ข) ถ้าเป็นไม้ชุงกีด หรือไม้แปรรูปที่มีความหนาไม่ต่ำกว่า 6.35 เซนติเมตร และความกว้างไม่ต่ำกว่า 15.25 เซนติเมตร กีด จะต้องมีตราของประเทศไทยผู้ผลิตประทับที่ไม่นนได้ด้วย ทั้งนี้เพื่อป้องกันการลักลอบตัดไม้กা�iy ในประเทศแล้วอ้างว่านำเข้ามาจากต่างประเทศ

๖. การควบคุมการส่งสินค้าออก

(1) เพื่อสงวนสินค้าไว้ในประเทศไทย สินค้าที่อยู่ในข่ายควบคุมตามวัตถุประสงค์ข้อนี้ โดยปกติห้ามนิ้วให้ส่งออก สินค้าเหล่านี้ได้แก่ ข้าวเปลือก รำข้าว ข้าว (โดยปกติอนุญาตให้ส่งออกเฉพาะฤดูกาลข้าว) ม้า ลา พ่อ และสัตว์บ้าบางชนิด สินแร่ ตีบุก ทอง เหลือง ทองแดง ไม่ว่าจะเป็นก้อน เป็นแท่ง เป็นแผ่น เป็นเส้นหรือเป็นในลักษณะอื่นใด นอกจากเป็นสิ่งที่โคห์ทัชและวัฒนธรรมสำเร็จรูปสำหรับใช้สอย หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่น ซึ่ง เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป เทวรูป รัตน์ส่วนของเทวรูป พระพุทธรูป รัตน์ส่วนของพระพุทธรูป แต่ไม่รวมถึงพระเครื่องหรือรัตน์ส่วนของพระเครื่อง (นอกจากเป็นของสร้างใหม่และได้รับอนุญาตจากการศึกษาการแต่ง)

(2) เพื่อน้องกันการขาดแคลน สินค้าที่อยู่ในข่ายควบคุมตามวัตถุประสงค์ข้อนี้อนุญาตให้ส่งออกได้ แต่เพื่อป้องกันการขาดแคลน ผู้ส่งออกจะต้องขออนุญาต ในการนี้ อาจจะมีการกำหนดโควต้าการส่งออกไว้ สินค้าเหล่านี้ได้แก่ โครรับบีช ข้าวกล้อง ข้าวสาร ข้าวเหนียว ปลายข้าว และสิ่งใด ๆ ที่แปลงสภาพจากข้าวทุกชนิดแต่ไม่รวมเบอร์เช

(3) เพื่อควบคุมคุณภาพและมาตรฐานของสินค้า สินค้าที่อยู่ในข่ายควบคุมตามวัตถุประสงค์ข้อนี้ ได้แก่สินค้าที่กำหนดเป็นสินค้ามาตรฐานซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบคุณภาพก่อนส่งออก สินค้าเหล่านี้ได้แก่ข้าวโพด ปอ ละหุ่ง มันสำปะหลังป่น เกลือ มันสำปะหลังแห้ง บุญนุ่น ไม้สักแปรรูป ข้าวฟ่าง เครื่องเงินไทย และผ้าไหมไทย

(4) เพื่อจัดระบบการส่งออก สินค้าที่อยู่ในข่ายควบคุมตามวัตถุประสงค์ข้อนี้ได้แก่ ข้าวโพด เนื้องจากไม่มีการทำข้อตกลงการซื้อขายข้าวโพดกับบางประเทศ

(5) เพื่อเหตุผลทางการเมือง สินค้าที่อยู่ในข่ายควบคุมตามวัตถุประสงค์ข้อนี้ได้แก่ การส่งชนิดเร่งด่วน วุฒิแฟร์ม หรือหัตถesen พลวง โลหะตะกั่ว สินแร่ตะกั่ว และสังกะสี ไปประเทศจีนคอมมิวนิสต์และสาธารณรัฐเกาหลีเหนือ เพราะสินค้าเหล่านี้เป็นสินค้าชุทธบัจจัย ซึ่งสหประชาชาติมีมติไม่ให้ประเทศสมาชิกส่งไปประเทศจีนคอมมิวนิสต์ และสาธารณรัฐเกาหลีเหนือ รวมทั้งการส่งสินค้าออกไปประเทศโธติเชีย ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามกฎของสหประชาชาติ การส่งสินค้า re-export ไปยังประเทศที่เป็นคอมมิวนิสต์หรือประเทศในกลุ่มคอมมิวนิสต์

(6) เพื่อเหตุผลทางการเงิน สินค้าที่อยู่ในข่ายควบคุมตามวัตถุประสงค์ข้อนี้ได้แก่ ทุกชนิด ทองคำขาว เพชร พลอย หลั่กเกณฑ์การควบคุมเป็นไปตามระเบียบของการตรวจสอบ และกระทรวงการคลังเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

(7) เพื่อเหตุผลอื่น ๆ เช่น การควบคุมการส่งออก รวมที่ราษฎร์โคล้มเบี่ยมแทนทางสัมภาระ เวียน และแร่คัน ๆ ที่มีกัมมันตภารังษีเจือปนอยู่ การส่งน้ำตาลทรายออกนอกประเทศ เพื่ออาภาร์ติดตามข้อคุกพันของความตกลงน้ำตาลระหว่างประเทศ การ re-export สินค้าที่กระทรวงเศรษฐกิจการได้รับรองไว้แก่ประเทศผู้ส่งสินค้ามาว่า จะไม่ให้ส่งต่อไปยังประเทศอื่น

V. การสะสมสินค้าที่สำคัญและจำเป็นเพื่อประกันการขาดแคลนในประเทศไทย

โดยที่ผลผลิตส่วนใหญ่ของประเทศไทยมาจากเกษตรกรรม โดยเฉพาะพืชผลที่เป็นชั้นนำ หาร เนื่อง ช้าว เป็นเดือน ในฤดูปกติ การขาดแคลนข้าวย้อมจะไม่เกิดขึ้น นัยจากราคายังเคลื่อนไหวขึ้นลงได้ตามฤดูกาล เพราะในปัจจุบันเราสามารถผลิตข้าวให้เหลือใช้ จำเป็นต้องหาทางส่งส่วนเกินไปจำหน่ายยังต่างประเทศเสมอมา ซึ่งหากไม่ทำเช่นนี้แล้ว ราคาน้ำภายนอกประเทศไทยจะตกต่ำลงมาก อันจะกระทบกระเทือนต่อชาวนาผู้ผลิต ตลาดด้านผลผลิตของประเทศไทยต่อไป อย่างไรก็ต้องดำเนินการปั่นความต้องการข้าวในตลาดต่างประเทศมีจำกัด เพราะประเทศไทยต่างๆ ผลิตข้าวได้ผลดี การส่งข้าวออกให้มากตามความต้องการของแต่ละประเทศผู้ส่งออกย้อมจะกระทำไม่ได้ ตัวหากประเทศไทยซื้อไม่สามารถหรือไม่ประสงค์จะซื้อก็เกินความต้องการของตนได้ในกรณีเช่นนี้ ถึงแม่ประเทศไทยขายต่าง ๆ จะพยายามเสนอขายโดยตั้งราคา กันอย่างมากมายก็ตาม ย้อมไม่สามารถจำหน่ายเพิ่มขึ้นได้มากนัก ด้วยเหตุนี้ การรับซื้อข้าวเปลือกของรัฐบาล เพื่อห่วงพยุงราคาน้ำภายนอกภัยในประเทศไทยให้ต่ำลงไป จนเป็นที่ทราบกระเทือนต่อชาวนาและเกษตรกรกิจของประเทศไทย จึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งในขณะนี้ กระทรวงเกษตรฯ ได้ดำเนินการ

อยู่แล้ว โดยทำการรับซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาตามราคายุ่งที่กำหนดขึ้นโดยคณะกรรมการช่วยเหลือชาวนา

เป็นที่น่าสังเกตว่า การรับซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาตามราคายุ่งนั้น นอกจากจะเป็นผลดีในการรักษาราคาข้าวเปลือกแก่ชาวนาดังได้กล่าวข้างต้นแล้ว ยังเป็นผลดีในด้านการรักษาภาระตัวราคาน้ำเปลือกผู้บริโภคโดยทั่วไปอีกด้วย เพราะข้าวเปลือกที่รัฐบาลรับซื้อไว้นั้น นอกจากราคาจะใช้สีเป็นข้าวสารเพื่อส่งออกแล้ว ยังใช้สำหรับครึ่งราคาน้ำให้แก่ผู้บริโภคในระยะปลายฤดูที่ข้าวสารมีราคาแพงในห้องตลาดได้อีกด้วย และในภาวะที่มีเหตุภัยขันเกิดขึ้น ข้าวเปลือกที่รัฐบาลรับซื้อไว้นั้น ก็จะสามารถนำมาบรรเทาภารชาติแคลนได้ ฯ ที่เกิดขึ้นโดยภาระหนี้ได้

บันนี ในบางปีที่การผลิตข้าวของประเทศไทยผู้ซื้อไม่ได้ผลดี และตลาดต่างประเทศต้องการข้าวจากประเทศไทยมากกว่าปกติ รัฐบาลก็ต้องดำเนินมาตรการที่จะควบคุมให้มีการส่งข้าวออกมากเกินไป เพราะอาจจะทำให้เกิดขาดแคลนข้าวภายในประเทศได้ในยามที่เกิดเหตุภัยขัน และราคาน้ำภัยในประเทศก็อาจจะสูงจนเกินไป ซึ่งไม่เพียงแต่จะกระทบกระเทือนภาระครองชีพเท่านั้น แต่ยังกระทบกระเทือนต่อราคาน้ำทุนการผลิตสินค้าอื่น ๆ อีกด้วย มาตรการที่อาจนำมาใช้ได้โดยง่ายในกรณีเช่นวันนี้ ก็คือการใช้โควต้าควบคุมการส่งออก ซึ่งย่อมอาจมีข้อเสียในด้านที่ว่า โควต้าจะเกิดมีราคากันขึ้น ผู้ที่ได้รับโควต้าก็จะได้กำไรอย่างคาดไม่ถึง (windfall profit) นอกจากรัฐบาลจะทำการประมูลขายโควต้า อย่างไรก็ต้องไม่ใช้โควต้าส่งออกเป็นเครื่องมือแล้ว รัฐบาลจะต้องใช้วิธีขันก่อพรีเมี่ยมหรืออกราชอาณาจักรของข้าว ซึ่งในกรณีนี้ รายได้จะตกอยู่กับรัฐบาล

สำหรับสินค้าอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต้องมีการเตรียมสะสมไว้ เพื่อบังกันภารชาติแคลนในภาวะภัยขันนั้น ก็ได้แก่สินค้าประเภทยุทธภัณฑ์ ยารักษาโรค เครื่องฟุ่งหุ่น และเครื่องกันที่ เป็นทั้ง

สินค้ายุทธภัณฑ์ ซึ่งเป็นวัสดุที่สำคัญต่อประเทศและชาตินั้น ประเทศไทยเรายังมีอยู่จำกัด สำหรับศึก และยังพารา ซึ่งมีอยู่มากแล้ว ย่อมไม่มีความจำเป็นต้องให้รัฐบาลซื้อสะสมไว้ แต่อย่างไร ส่วนน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้มีการสะสมสำรองไว้เพื่อใช้ในโอกาสฉุกเฉิน แต่เพื่อเป็นการบรรเทาภาระทางการเงินของรัฐบาล กระทรวงเศรษฐกิจฯ ได้อ้างถึงภัยธรรมชาติว่าด้วยน้ำมันเชื้อเพลิง บังคับให้ผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องสำรวจน้ำมันเชื้อเพลิง ไว้ตามชนิด ปริมาณ และอัตราที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจฯ กำหนด

สำหรับเครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ซึ่งการจะเป็นสินค้าประเภทไทยเราสามารถผลิตได้ดีนั้น รัฐบาลก็ควรจะได้สนับสนุนให้มีการผลิตขึ้นให้เพียงพอใช้ในประเทศไทย ทั้น ไทยให้ความคุ้มครองทางด้านภาษีอากรขาเข้า ตลอดจนการห้ามน้ำเข้าซึ่งผ้าและเครื่องนุ่งห่มบางชนิดที่ประเทศไทยผลิตได้พอใช้ได้ นอกจากนั้น การสนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิตเกนีภัณฑ์เพื่อใช้ในการอุตสาหกรรมต่าง ๆ ตลอดจนการสนับสนุนอุตสาหกรรมโรงกลึง (machine tool industry) ก็จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยในยามกับขัน

ส่วนสินค้าที่จำเป็นอื่น ๆ นั้น หากมีราคาแพงมากจนไม่คุ้มกับการลงทุน ก็ควรจะพิงพากศัลป์ประเทศไทยพัฒนมิตรในยามกับขัน ทั้น ก่อให้เป็นไปตามหลักการของการบังคับความมั่นคงร่วมกัน (collective security) สำหรับสินค้าเครื่องอุปโภคและบริโภคโดยทั่ว ๆ ไปนั้น ในระยะยาวควรจะสนับสนุนให้มีการผลิตภายในประเทศไทยให้มากที่สุดที่จะมากได้ แต่ในระยะสั้นก็ควรจะอนุญาตให้ร้านค้าต่าง ๆ สั่งเข้ามาเพิ่มที่ ทั้น เพื่อให้มีสต็อกของสินค้าคงคลังไว้ในประเทศไทยมากที่สุด อันจะสามารถบังคับการขาดแคลนให้ในภาวะกับขัน นอกจากนั้น ยารักษาโรคต่าง ๆ ที่จำเป็นและถูกผลิตไม่ได้ภายในประเทศไทย ก็ควรจะสนับสนุนให้มีการนำเข้าโดยไม่เก็บภาษี หรือเก็บน้อยที่สุด

สรุปแล้ว วิธีประกันการขาดแคลนสินค้าที่สำคัญในประเทศไทยที่สุด ก็ได้แก่การพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าขึ้นโดยลำดับ สำหรับในระยะสั้นนี้ ก็ควรจะให้สนับสนุนให้ร้านค้าต่าง ๆ ได้สต็อกสินค้าไว้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ส่วนการผลิตสินค้าชนิดที่ไม่อาจจะคุ้มกับการลงทุนได้นั้น ก็สมควรที่จะหันไปพัฒนาศักย์ประเทศไทยพัฒนมิตร โดยมีการทำความตกลงกันภายใต้สัญญาการบังคับนั้นคงร่วมกัน.

ABSTRACT**Commerce and Service Sector as related to National Security**

The article, contributed by H.E. the Minister of Economic Affairs, calls attention to the fact that economic power, especially commerce and service sector is the major reinforcement of National Security. The author explained and analyzed the obstacles and problems concerning the improvement of the trading and services, and many alternative ways to solve the problems are suggested for economic stability and national security.
